

2.4.1.4. Kraft-varme-værkers eget forbrug af elektricitet

Der er afgiftsfrihed for el, der direkte medgår til fremstilling og distribution af el. Andet forbrug af el i kraft-varme-værker er omfattet af de almindelige procesregler og rumvarmeregler, som gælder for andre momsregistrerede virksomheder.

Eksempler på formål, som der kan opnås afgiftsfrihed for, er elforbrug til drift af generator og transformertab.

Modsætningsvist er der ikke afgiftsfrihed for elforbrug ved varmfremstilling. Eksempler på elforbrug ved varmfremstilling er el til drift af cirkulationspumper, der pumper fjernvarmevand ud i det kollektive varmforsyningsnet.

Derudover forbruger kraft-varme-værker elektricitet, der er karakteriseret ved, at det ikke kan henføres til hverken elfremstilling eller varmfremstilling, men at der er tale om et fælles forbrug ved samproduktionen af el og varme.

Som eksempler på fælles forbrug er el til håndtering af brændsel i kraftvarmeværket og til drift af kraftvarmekedler og -motorer og røggasrensingsudstyr. Ved den forholdsmæssige fordeling af elforbruget til disse formål anvendes samme fordelingsnøgle som for fordelingen af brændsel mellem el- og varmeproduktion.

Elafgiftsloven giver dog under alle omstændigheder adgang til afgiftsfritagelse for elektricitet fremstillet ved vedvarende energi, der forbruges direkte af kraftvarmeværket (elproducenten).

Kraft-varme-værker, der direkte forbruger af den producerede elektricitet, er afgiftspligtige og registreringspligtige efter elafgiftsloven og kuldioxidafgiftsloven.

Elproducenter, der leverer al den producerede elektricitet til det kollektive elforsyningsnet, er derimod ikke afgiftspligtige og registreringspligtige. Hovedparten af de decentrale kraft-varme-værker leverer al den producerede elektricitet til det kollektive elforsyningsnet (transformatorstation).

Registrerede kraft-varme-værker skal angive og betale CO₂-afgift til told- og skatteforvaltningen af elforbrug, som ikke er forbrugt til afgiftsfri formål ved elproduktion, jf. ovenfor.

Kraft-varme-værker, der ikke er registreret efter elafgiftsloven og kuldioxidafgiftsloven, og som får leveret el fra det kollektive forsyningsnet og tilfaktureret el- og CO₂-afgift, kan få tilbagebetalt afgiften af elforbrug, som er anvendt til afgiftsfri formål ved elproduktion.

Afgiftsmæssigt set er registrerede og ikke-registrerede kraft-varme-værker således stillet ens.

Den grundlæggende praksis for centrale kraft-varme-værker er dog, at de betaler afgift af brændsel, som er forbrugt til fremstilling af den andel af værkets eget forbrug af elektricitet, som ikke kan henføres til fremstilling af elektricitet. Denne praksis er en følge af de centrale kraft-varme-værkers særlige grundlag for fordeling af brændsel mellem el- og varmfremstilling.

2.4.2. Forslagets indhold

Centrale kraft-varme-værker har hidtil opgjort forbruget af brændsel til elfremstilling på et grundlag, der var baseret på et reguleret elmarked, dvs. på baggrund af en omkostningsfordeling af det anvendte brændsel mellem el- og varmfremstilling, herunder mængden af brændsel, der kunne indregnes i elprisen. Centrale værker, som ikke havde en godkendt kontrakt pr. 1. juli 1998, har i stedet brugt en varmekoefficiensgrad på 200 eller 119 – afhængig af varmforsyningens alder. Der har endvidere på visse betingelser været mulighed for at bruge et referenceværk.

Decentrale kraft-varme-værker har hidtil kunnet vælge mellem fire skematiske metoder til at opgøre mængden af brændsel til elfremstilling, som værket kan opnå afgiftsfrihed for, og mængden af brændsel til varmfremstilling, som værket skal betale afgift af. Der er tale om følgende fire metoder: Varmevirkningsgrad 125, elvirkningsgrad 65, pro rata-metoden og elvirkningsgrad 90.

I praksis er det dog kun de to første metoder, som anvendes. Det foreslås derfor, at pro rata-metoden og metoden vedrørende elvirkningsgrad 90 ophæves.

Det foreslås, at der sker en ligestilling af afgiftsreglerne for central og decentral kraftvarme, således at det er de gældende regler for decentral kraftvarme, som kommer til at gælde for alle værker. Dvs., at de centrale værker overgår til at anvende samme regler for fordeling af brændsel mellem el- og varmfremstilling, som gælder for decentrale kraft-varme-værker.

Ved en varmekoefficiensgrad på 125 kommer de centrale kraft-varme-værker til at beregne mængden af brændsel til fremstilling af el, som der ikke skal betales afgift af, som det samlede forbrug af afgiftspligtige varer fratrukket Kraft-varme-produktion divideret med 1,25. Værkerne kan dog højst opnå afgiftsfrihed for brændsel svarende til elproduktionen divideret med 0,35.

Ved elvirkningsgrad 65 kommer de centrale kraft-varme-værker til at beregne forbruget af brændsel til fremstilling af el, som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede mængde elek-